

Arrest

nr. 299 205 van 21 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 oktober 2023.

Gelet op de beschikking van 7 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HINNEKENS, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster, die verklaart afkomstig te zijn uit El Salvador, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 14 april 2023 waarbij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) haar huidig derde verzoek om

internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart op grond van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van haar eerste beschermingsverzoek verklaarde verzoekster dat zij samen met haar dochter D. El Salvador heeft verlaten nadat zij werd afgeperst en bedreigd door gewapende bendeleden van Mara Salvatrucha (MS-13) omwille van haar handelszaak. De commissaris-generaal nam een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 251 340 van 22 maart 2021. Vermits het probleem met de bendeleden lokaal van aard bleek en verband hield met haar handelszaak die zij sloot en zij op geen enkel ogenblik aantoonde dat de bendeleden sinds haar vertrek uit El Salvador op 18 november 2019 naar haar op zoek zouden zijn, alsook haar gebrek aan interesse over de evolutie van haar persoonlijke problemen de ernst van haar vrees ondermijnende, maakte zij niet aannemelijk in geval van terugkeer een gegronde vrees of een reëel risico op ernstige schade te moeten koesteren.

het kader van haar volgend beschermingsverzoek verwees verzoekster opnieuw verwijst naar haar problemen met de bende MS-13. Zij voegde hieraan toe dat haar zus en moeder begin 2021 omwille van haar problemen kregen met bendeleden. De commissaris-generaal verklaarde dit volgend verzoek niet-ontvankelijk. Haar beroep tegen deze beslissing werd op 9 juni 2022 verworpen door de Raad met arrest nr. 273 890.

In het kader van haar huidig, derde beschermingsverzoek baseert verzoekster zich adermaal op haar initieel vluchtrelaas. Zij geeft aan dat zij een verblijfsvergunning in België wilt bekomen om met haar dochter hier een leven uit te bouwen. Zij verwijst tevens naar de algemene situatie in El Salvador. Zij legt geen bijkomende stukken neer ter staving van haar huidig beschermingsverzoek.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt vooreerst vastgesteld dat verzoekster zichzelf blijft herhalen, wat niet kan leiden tot een andersluidende appreciatie van haar initieel vluchtrelaas. Haar verklaringen dat haar moeder en zus intussen ook het land willen verlaten, betreffen louter haar beweringen waarvoor zij geen enkel begin van bewijs aanbrengt en bovendien niets zegt over hun reismotieven en/of de redenen waarom zij hun thuisland willen uitreizen. Dat verzoekster een verblijfsvergunning wilt bekomen om hier met haar dochter een leven uit te bouwen, is een element dat op zich geen uitstaans heeft met het Vluchtelingenverdrag. Dat verzoekster bijkomende problemen zou kennen in de open centra waar zij heeft verbleven, is een gegeven dat geen verband houdt met haar asielaanvraag en dat evenmin de toekenning van een internationale beschermingsstatus rechtvaardigt. Waar verzoekster nog verwijst naar de algemene situatie in El Salvador, oordeelt de commissaris-generaal onder verwijzing naar landeninformatie dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch komt zij in wezen niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

6. In de mate verzoekster de verwijzing in de bestreden beslissing naar eerder genomen beslissingen aanklaagt, wijst de Raad erop dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een volgend verzoek rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van eerdere verzoeken zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van vorige verzoeken. Dat deze in het nadeel van verzoekster spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou hebben onderzocht of er nieuwe elementen zijn die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt verder genoegzaam dat de commissaris-generaal op afdoende wijze rekening heeft gehouden met de nieuwe verklaringen die verzoekster aanbracht in het kader van haar huidig volgend beschermingsverzoek en dat hij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Hij heeft aldus wel degelijk een onderzoek gevoerd naar de door verzoekster bijgebrachte nieuwe elementen. Daarbij komt hij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot deze nieuwe elementen en verklaringen van verzoekster vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

7. Door louter eerder afgelegde verklaringen te herhalen en hierin te volharden, slaagt verzoekster er niet in de eerder gedane beoordeling door zowel het CGVS als de Raad in het kader van haar vorige twee beschermingsverzoeken omtrent de afpersingen en bedreigingen door MS-13 in een ander daglicht te stellen. Het beweerde vertrek van haar moeder en zus uit El Salvador kan verder omwille van verschillende beweegredenen zijn ingegeven en staft haar voorgehouden vrees voor de MS-13 niet.

Waar zij in voorliggend verzoekschrift herhaalt geen sociaal of familiaal netwerk meer te hebben in El Salvador, slaagt zij er niet in anders te doen denken waar de commissaris-generaal terdege stelt dat de verklaringen van verzoekster dat haar moeder en zus intussen ook het land willen verlaten, louter blote beweringen betreffen waarvoor zij geen enkel begin van bewijs aanbrengt. Ook in voorliggend verzoekschrift liggen geen stukken voor ter staving hiervan.

8. Waar verzoekster in het verzoekschrift aanvoert dat zij zich als alleenstaande moeder, in een samenleving die wordt gekenmerkt door geweld tegen vrouwen, in een kwetsbare situatie bevindt, bemerkte de Raad in het kader van haar vorig beschermingsverzoek reeds dat: "uit de beschikbare landeninformatie, hoewel hieruit kan blijken dat vrouwen een hoger risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, niet kan blijken dat verzoekster louter omwille van haar aanwezigheid in El Salvador en haar profiel als alleenstaande, ongehuwde moeder dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Dit wordt tevens bevestigd in de "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van UNHCR van 15 maart 2016 waarin staat te lezen: "Depending on the particular circumstances of the case, UNHCR considers that women and girls, in particular but not limited to women and girls from areas where gangs operate or those from social milieus where violence against sexual and gender-based violence against women and girls is practised, may be in need of international refugee protection on the basis of their membership of a particular social group, and/or their (imputed) political opinion, or on the basis of other Convention grounds" (p. 38). De vrees van verzoekster dient bijgevolg geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. De loutere verwijzing naar een bepaald profiel, volstaat aldus niet om de vrees voor vervolging die verzoekster aanvoert in concreto aannemelijk te maken. De Raad stelt hierbij vast dat verzoekster noch in de loop van de administratieve procedure, noch in het verzoekschrift concrete, recente, geloofwaardige of ernstige, aan haar profiel als alleenstaande, ongehuwde moeder gelinkte problemen heeft aangehaald."

In het kader van huidig beschermingsverzoek stelt de Raad andermaal vast dat verzoekster geen concrete elementen aanhaalt die in haren hoofde wijzen op een verhoogd risico.

9. In de mate verzoekster in haar verzoekschrift nog wijst op de socio-economische situatie in El Salvador, stelt de Raad dat niet zonder meer kan worden gesteld dat een algemene precare socio-economische of humanitaire situatie in het land van herkomst onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet valt nu noch uit de bestreden beslissing, noch uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat deze situatie in El Salvador dusdanig overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel in 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan dat deze situatie louter

is te wijten aan een opzettelijk handelen of nalaten van een actor (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41; HvJ 24 april 2018, C-353/16, M.P., § 51).

De Raad stelt voorts vast dat verzoekster niet verder komt dan een algemene verwijzing naar de huidige algemene situatie in El Salvador zonder deze te betrekken op haar persoon. Verzoekster geeft niet aan in welke mate de economische crisis in El Salvador haar persoonlijk treft. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat socio-economische overwegingen slechts relevant zijn in de extreme gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd op zichzelf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. In casu zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in hoofde van verzoekster suggereren. Zij geeft aan dat zij er geen huisvesting en inkomen heeft, echter de Raad benadrukt dat uit niets blijkt dat verzoekster als Salvadoraanse geen huisvesting zou vinden en geen werk zou mogen uitoefenen in El Salvador, waar zij heel haar leven tot aan haar vertrek naar België in 2019 heeft verbleven.

Tevens toont verzoekster niet aan dat zij bij terugkeer naar El Salvador op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in haar elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien.

Het beweerde vertrek van haar moeder en zus uit El Salvador doet aan voorgaande geen afbreuk.

10. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wordt de analyse van de commissaris-generaal in het licht van de actuele objectieve landeninformatie die in de bestreden beslissing aangereikt wordt, door de Raad overgenomen.

Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen.

11. Verzoekster klaagt nog aan dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing de in artikel 57/6, §3, vierde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van tien werkdagen niet heeft gerespecteerd en dat nergens wordt uiteengezet waarom deze termijn niet werd gerespecteerd.

Deze termijn van tien dagen is een termijn van orde. De Vreemdelingenwet voorziet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Evenmin wordt de commissaris-generaal opgelegd om in zijn beslissing op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5° uitleg te vermelden waarom de vooropgestelde termijn niet werd nageleefd, noch kan uit het niet nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) binnen de door artikel 57/6, §3, vijfde lid gestelde termijn worden afgeleid dat het volgend verzoek wél ontvankelijk dient te worden verklaard, zoals verzoekster suggereert in het verzoekschrift. Het overschrijden van deze termijn brengt geen verlies van bevoegdheid met zich mee (cf. RvS 4 oktober 2018, nr. 13.026 (c)). Bovendien kan verzoekster niet voorhouden benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar relaas.

Verzoekster maakt een schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, van de redelijke termijn, van het vertrouwensbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel of van de motiveringsplicht dan ook niet aannemelijk.

12. Verzoekster klaagt tevens aan dat zij niet werd gehoord door het CGVS.

Uit het administratief dossier blijkt verder dat de DVZ overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet het huidige volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekster heeft geregistreerd en van haar een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit haar verklaringen bij de DVZ blijkt dat verzoekster in de gelegenheid werd gesteld nieuwe elementen aan te halen, nieuwe documenten voor te leggen en deze ook verder toe te lichten. Dit alles werd vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die verzoekster aan de DVZ heeft meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekster wel degelijk werd gehoord en dat zij haar nieuwe elementen in het kader van haar huidig verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen.

De beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal (RvS 13 april 2021, nr. 14.306 (c)). In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal

immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: "Het in paragraaf 1 bedoelde persoonlijk onderhoud vindt niet plaats wanneer : (...) de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8."

De toepassing van deze bepaling bevat op zich al impliciet de reden waarom de commissaris-generaal afziet van een persoonlijk onderhoud, met name het oordeel dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen; de commissaris-generaal behoeft hierover niet nader te motiveren.

Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet verder niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Tijdens het interview op de DVZ in het kader van haar huidig verzoek werd verzoekster verduidelijkt dat het CGVS op grond van haar verklaringen aldaar zou nagaan of haar aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het CGVS niet verplicht was om verzoekster voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekster werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar aanvraag reeds op de DVZ aan te brengen. Zij was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen op de DVZ. Verzoekster toont verder niet in concreto aan dat zij bij de DVZ niet de gelegenheid zou hebben gehad om alle nieuwe elementen die volgens haar de kans dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming aanzienlijk vergroten, voor te leggen of uiteen te zetten, noch dat het CGVS op basis van de elementen die zij heeft aangehaald geen geïnformeerde en gefundeerde beslissing heeft kunnen nemen. De Raad stelt ten slotte vast dat verzoekster in haar verzoekschrift geheel nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen zij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

13. Bijgevolg lijkt verzoekster geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

14. Het middel lijkt ongegrond."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties

en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 21 november 2023 staat het volgende vermeld:

“Waar de voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord, stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij de verklaringen die zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft afgelegd naar aanleiding van het thans voorliggende derde verzoek om internationale bescherming onvoldoende naar hun ernst heeft beoordeeld. Zij acht het van belang dat zij is gekend door de bende MS-13 die zeer dominant aanwezig is in haar regio en wijst op haar profiel als alleenstaande vrouw en moeder van een jonge dochter, geboren in 2016. De verzoekende partij wijst erop dat zij haar land van herkomst sinds geruime tijd heeft verlaten, wat maakt dat zij er thans niet meer beschikt over een familiaal en sociaal netwerk dat haar kan helpen om er haar mogelijkheden om rechtsbescherming te verkrijgen te benutten. Besluitend stelt zij dat haar verhoogde kwetsbaarheid onvoldoende in rekening werd gebracht.”

De Raad wijst erop dat het doel van een vraag tot horen erin bestaat om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke gronden in de beschikking men het niet eens is en waarom. Door louter reeds eerder aangehaalde elementen en argumenten te herhalen, zonder echter ook maar enigszins enige concrete repliek te formuleren met betrekking tot hetgeen hierover omstandig wordt geoordeeld en uiteengezet in de beschikking, blijft de verzoekende partij hiertoe manifest in gebreke.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij ter terechtzitting in wezen slechts op algemene wijze aangeeft het niet eens te zijn. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing en de gronden van voormelde beschikking dat wel degelijk rekening werd gehouden met de door haar aangevoerde elementen waaronder haar vrees voor de bende MS-13. Het niet aanvaarden van elementen en/of argumenten impliceert geen gebrek aan onderzoek en tevens werden de redenen die leiden tot dit besluit uiteengezet. De verzoekende partij uit ter terechtzitting haar ongenoegen, maar beperkt zich in wezen tot het herhalen van elementen en zij borduurt hierop verder zonder deze in verband te brengen met de gronden van voormelde beschikking. Door louter algemeen te poneren dat deze onvoldoende naar hun ernst werden beoordeeld, gaat zij voorbij aan deze concrete vaststellingen, minstens slaagt zij er niet in hieraan afbreuk te doen. Het weze dan ook benadrukt dat loutere verklaringen die neerkomen op een herhaling of in het verlengde liggen van de motieven die zij reeds in het kader van haar eerdere beschermingsverzoeken aanhaalde, geen aanleiding kunnen geven tot een nieuwe beoordeling van het vluchtrelaas. Door ter terechtzitting deze elementen wederom aan te stippen, kan de verzoekende partij de beoordeling evenmin ombuigen. Het betoog dat zij is gekend door de bende MS-13 die zeer dominant aanwezig is in haar regio doet immers geen afbreuk aan de eerdere vaststelling in het kader van haar eerste beschermingsverzoek dat *“het probleem met de bendeleden lokaal van aard bleek en verband hield met haar handelszaak die zij sloot en zij op geen enkel ogenblik aantoonde dat de bendeleden sinds haar vertrek uit El Salvador op 18 november 2019 naar haar op zoek zouden zijn, alsook haar gebrek aan interesse over de evolutie van haar persoonlijke problemen de ernst van haar vrees ondermijnende”*, zoals in de bestreden beslissing en beschikking reeds aangeduid.

Eenzelfde vaststelling dringt zich op waar de verzoekende partij ter terechtzitting wederom haar profiel als alleenstaande vrouw en moeder van een jonge dochter, geboren in 2016, naar voren schuift. Ook hieromtrent werd reeds een standpunt ingenomen in voormelde beschikking. Hierbij wordt overigens eveneens geuid dat de verzoekende partij dit element reeds aanhaalde in haar vorige beschermingsverzoek en dat zij in het kader van haar huidig beschermingsverzoek andermaal geen concrete elementen aanhaalt die in haren hoofde wijzen op een verhoogd risico. Ook omtrent de elementen aangevoerd in haar betoog ter terechtzitting waarin zij stelt dat zij haar land van herkomst sinds geruime tijd verliet, wat naar haar mening maakt dat zij er thans niet meer beschikt over een familiaal en sociaal netwerk dat haar kan helpen om er haar mogelijkheden om rechtsbescherming te verkrijgen te benutten, wordt uitvoerig gemotiveerd in voormelde beschikking, daarbij rekening houdende met de individuele omstandigheden van de verzoekende partij. Zo wordt vastgesteld dat de verklaringen van de verzoekende partij dat haar moeder en zus intussen ook het land willen verlaten, loutere beweringen betreffen en dat hoe dan ook in het licht van de aangehaalde socio-economische overwegingen niet blijkt dat de verzoekende partij als Salvadoraanse geen huisvesting zou vinden en geen werk zou mogen uitoefenen in El Salvador waar zij heel haar leven tot aan haar vertrek naar België in 2019 heeft verbleven. Zij overtuigt dan ook niet waar zij besluitend stelt dat haar beweerde verhoogde kwetsbaarheid onvoldoende in rekening werd gebracht.

Noch door voormelde elementen te herhalen, noch door slechts algemene verzuchtingen en kritieken te uiten, brengt de verzoekende partij concrete, op de gronden van voormelde beschikking betrokken argumenten aan die die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend drieëntwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN M. MAES